

КП «Київміськвітло»

Швець

Андрій Володимирович

Директор

Комунальне підприємство електромереж зовнішнього освітлення м. Києва «Київміськвітло»

Андрій Володимирович Швець народився 13 лютого 1965 р. у с. Шаталово Починківського району Смоленської області. У 1987 р. закінчив Київське вище військове авіаційно-інженерне училище. З 2008 року очолює КП «Київміськвітло».

Історія електричного освітлення Києва почалась в кінці XIX ст. Намагаючись не відставати від Москви і Петербурга, Київська міська Дума в 1887 році зробила спробу укласти угоду на виконання робіт з освітлення вулиць міста із «Товариством електричного освітлення». Порозуміння між Думою і Товариством тоді досягти не вдалося.

Проте заможні кияни, не чекаючи будівництва міської електростанції, почали освітлювати свої будівки окремими домашніми електро-установками. У 1888 році електричне освітлення було змонтовано в саду Шато-де-Флер (нині територія стадіону «Динамо»).

Київська Дума врахувала переваги електричної енергії для освітлення вулиць і в 1889 році оголосила конкурс на проект електричного освітлення центральної частини міста. В травні 1890 року Київська міська управа уклала з компанією «Савицький і Страус» угоду, де було записано: «Ми, «Савицький і Страус», зобов'язуємось встановити і утримувати 14 ліхтарів по Хрещатинській вулиці, починаючи від будинку Зайцева до Бессарабської площі, і один ліхтар біля театральної брами...».

Упродовж півріччя компанія збудувала електростанцію і назабаром засяяли «небесним світлом» передбачені у договорі перші 14 електричних дугових ліхтарів на Хрещатику. Таким був початок застосування електричної енергії в зовнішньому освітленні Києва. Проте розвивалося електричне освітлення вулиць дуже повільно. У 1902 році всього 401 ліхтар освітлював центральну частину Києва, де знаходились урядові та міські заклади, мешкала аристократія та буржуазія. До кінця 1918 року кількість електричних ліхтарів наближалась вже до тисячі, в той час як в Москві їх було в 4 рази більше. На тих вулицях Києва, що мали електричне освітлення, газові ліхтарі запалювались після відключення електричних – з 24.00, а на Хрещатику – з 3.00 години ночі. Значна частина міста зовсім не освітлювалась.

В процесі відновлення зруйнованого громадянською війною господарства, реконструювалось і зовнішнє освітлення міста. В кінці

1926 року вулиці Києва освітлювались вже тільки електричними джерелами світла.

В 1934 році Київ став столицею УРСР. Це стало поштовхом для прискореного розвитку зовнішнього освітлення, як невід'ємної частини міського господарства.

Ліхтарний цех «Київенерго» 7 жовтня 1935 року було реорганізовано в трест «Київміськвітло». Після реорганізації розпочався значний кількісний ріст і якісне удосконалення зовнішнього освітлення столиці України. В 1935 році на балансі підприємства було 3100 ліхтарів. До початку Великої Вітчизняної війни кількість ліхтарів зросла до 7711, а протяжність мереж – до 362 км.

В 1945 році було введено в дію перший в Україні пульт телемеханічного управління і контролю за станом мереж зовнішнього освітлення міста, виконаний по індивідуальному проекту Київським відділенням Проектно-монтажного тресту № 5 МЕР СРСР. За своїми технічними можливостями пульт не мав аналогів не тільки в Україні, а і в СРСР.

Наприкінці 1945 року вулиці міста освітлювали вже 4470 світлоточок. А за наступне п'ятиріччя їх кількість збільшилась втричі і становила вже 13,7 тис. штук.

У 1948 році на підприємстві почалася механізація ручної праці.

В 1956 році на вул. Карла Лібкнехта (нині Шовковична) були встановлені перші люмінесцентні ліхтарі на тросах, а через чотири роки на Привокзальній площі були змонтовані перші 17 ліхтарів з ртутними джерелами світла типу ДРЛ.

1960 рік став початком якісного технічного переобладнання мереж зовнішнього освітлення міста. З цього часу приріст світлоточок здійснювався тільки за рахунок газорозрядних джерел світла. У 1976 році підприємство встановило на вул. Жовтневої революції (нині Інститутська) перші п'ять ліхтарів з економічними натрієвими лампами. Нині їх нараховується 78,4 тис. штук, що становить 60 % від загальної кількості встановлених в столиці ламп.

КП «Київміськвітло»

З 1964 року в роботі підприємства «Київміськвітло» з'явився ще один цікавий напрямок: створено службу архітектурно-декоративного підсвічування. Художнє підсвічування архітектурних ансамблів Києва казково змінило обличчя міста. Вдало виконане фахівцями підприємства підсвічування Києво-Печерського заповідника, Софіївського собору, Андріївської церкви та ін. створюють особливу чарівність вечірнього Києва. Підсвічування Московського, Паркового та Залізничного мостів через Дніпро поживило панораму дніпровських берегів.

Знаковим для зовнішнього освітлення столиці України став 1980 рік. Напередодні святкування 1500-річчя заснування Києва підприємство замінило останні 3000 ламп розжарювання на газорозрядні. І Київ став другим містом в СРСР (після Москви), в зовнішньому освітленні якого застосовувалися ліхтарі з газорозрядними джерелами світла.

В 1975 році паралельно з розвитком мереж зовнішнього освітлення та декоративного підсвічування було розроблено і впроваджено систему управління вуличним освітленням, що дало можливість частково або повністю відключати освітлення міста та контролювати стан мереж. Тоді ж було введено в експлуатацію перший районний пульт, який забезпечував централізоване управління зовнішнім освітленням Лівобережної частини міста. З 1979 року почав функціонувати другий районний пульт управління в Оболонському районі м. Києва.

Найбільшого розвитку архітектурне підсвічування здобуло наприкінці 1990 років, коли в процесі реконструкції Хрещатика та Майдану Незалежності було встановлено 984 прожектора.

Сьогодні мережі зовнішнього освітлення міста керуються і контролюються з трьох новітніх пультів, аналогів яким поки що немає в СНД.

Комунальне підприємство «Київміськвітло» займається експлуатацією, утриманням мереж зовнішнього освітлення міста та виступає замовником на виконання капітального ремонту цих мереж.

На підприємстві працює 396 чоловік. КП «Київміськвітло» забезпечує роботу 6 експлуатаційно-технічних районів і району архітектурно-декоративного підсвічування. Воно обслуговує 140, 4 тис. ліхтарів і прожекторів різних потужностей та призначення, 4537, 3 тис. км. мереж 102 одиницями спецавтотехніки. Включення зовнішнього освітлення міста виконується диспетчерами з центрального та двох районних пультів управління. Загальна кількість шаф управління зовнішнім освітленням в Києві – 1393 шт.

Мережі зовнішнього освітлення міста Києва обслуговують 102 одиниці спецавтотехніки.

З 1998 року КП «Київміськвітло» впроваджує програму розвитку зовнішнього освітлення міста Києва, до складу якої входять такі напрямки:

- улаштування мереж освітлення прибудинкових територій, міжквартальних проїздів, дворів, вулиць, площ, магістралей;
- капітальний ремонт мереж зовнішнього освітлення територій закладів освіти;
- ремонт і улаштування зовнішнього освітлення територій закладів охорони здоров'я;
- відновлення мереж освітлення парків і скверів;
- подальший розвиток мереж зовнішнього освітлення територій мікрорайонів малоповерхової (приватної) забудови.

Програма розвитку зовнішнього освітлення міста передбачає повний перехід в освітленні від ртутних ламп до енергозберігаючих та екологічно чистих натрієвих ламп, що дає змогу зменшувати потреби

на споживання електроенергії без зниження рівня освітленості вулиць.

Застосування на основних магістралях міста технології прокладання електрокабелів для зовнішнього освітлення в трубах ПВХ з протяжними колодязями біля кожної опори сприяє високій надійності роботи кабельних мереж. Крім того, значно зменшуються експлуатаційні витрати при усуненні можливих пошкоджень кабелів, відповідає необхідність порушення і відновлення покриття тротуарів при аварійних розриттях.

Перспективним напрямком розвитку мереж зовнішнього освітлення міста є впровадження металевих опор і кронштейнів, захищених від корозії методом гарячого цинкування, які не потрібно фарбувати. За рахунок цього зменшуються експлуатаційні витрати та поліпшується зовнішній вигляд. Такі опори встановлені на Дніпровському узвозі, вул. Протасів Яр, вул. Амосова, вул. Боженка, вул. Грінченка, вул. Каменева, бул. Лихачова, вул. Гарматній та ін.

В 2005 році КП «Київміськвітло» нагороджено Дипломом Всеукраїнського конкурсу «Інженер року. Лідер житлово-комунального господарства – 2004» в номінації «Підприємство (організація)».

КП «Київміськвітло»
вул. *Машинобудівна, 40*
м. Київ, 03067
Тел. 8 (044) 458-05-14
Факс 8 (044) 458-05-12

